

La Rosa de tardor

Un relat de: [touchyourbottom](#)

Em vas trobar. Et vaig comunicar, somrient:

-Saps que surto amb un home?

Vaig notar, més que lleugerament, que per dins un xic te n'enfoties.

Jo necessitava una relació.

-Quants anys tens ara, Rosa?- vas preguntar-me.

-Seixanta-sis. Ell, seixanta-vuit. És vidu, com jo. Ens vam conèixer en un viatge low cost.

Vas voler saber d'on era.

-Viu relativament a prop, és d'aquesta comarca.

Lavors vaig captar que, fent un canvi elaborat, te n'alegraves una mica i una mica força. Perquè t'adonaves que tu no ets jo. T'adonaves que, en part, senties una mena d'enveja. Llavors la vas deixar passar mirant de no fer-li cas, tu que eres d'estar sola i que una relació convencional no et provaria mai.

Et vas acomiadar, amiga-coneguda (millor coneguda-amiga). Em vaig quedar contenta que haguessis marxat amb les teves històries, les que ens feien entre molt i bastant diferents. Vas anar-te'n trepitjant la vorera del parc folrada de fulles de tardor, una densa capa. Jo me les mirava: coure, daurat, grana. El vent, més tard, les envolaria cap a una nova etapa, ni millor ni pitjor, volia creure. Ho creia? Que no em passés com tu que a massa cosa t'hi posaves fulles sense ales.